

TORTU
Seçme Şiirler

KRISTINA KOČAN

Tortu / Seçme Şiirler
Kristina Koçan

VIII. İSTANBUL Offline Şiir Festivali kapsamında tanıtım materyali olarak basılmıştır, satılamaz.

2025

Mavi Delta Yayınları
Genel Yayın Yönetmeni: Zerrin Yılmaz
Türkçe Çeviri: Selahattin Yolgiden, Cenk Kolçak
Hazırlayan: Beste Naz Karaca, Efe Duyan

Bu kitapçık **Versopolis Platformu** desteğiyle basılmıştır.

TORTU

Seçme Şiirler

KRISTINA KOČAN

Çeviren
Selahattin Yolgiden, Cenk Kolçak

İÇİNDEKİLER

KRISTINA KOČAN

TORTU9

KUŞ DİNLEYİCİSİ10

VAHŞİ DOĞAYI YA DA TAMAPAIŞ'İMİ DENEYİMLEMEK11

İNGİLTERE13

GÖÇLER15

OVA BOYUNCA BRONZ RENGİ16

LEYLEKLER18

KIRLANGIÇLAR20

KAYAKÇI22

MEDUSA23

KAPLAN24

ASLAN25

SON ÇAĞRI28

ÇALILIK29

YILDIZPATLARI30

KÜÇÜK FENERLER31

OLMAYAN SÖZCÜK32

VENEDİK33

SETTLINGS35

BIRD LISTENER36

PRACTISE THE WILD OR MY TAMALPAIS37

ENGLAND39

MIGRATIONS41

BRONZE ACROSS THE PLAIN42

STORKS44

LAPWINGS46

SKIER48

MEDUSA49

TIJGER50

LEEUEW51

TO COMB THE COAST52

BRUSHWOOD55

ASTERS56

LITTLE LANTERNS57

THE WORD THAT ISN'T58

VENICE59

SELIŠČA61

POSLUŠALKA PTIC62

ANGLIJA65

SELITVE67

BRON ČEZ RAVNICO68

ŠTORKLJE70

PRIBE72

SKIER74

MEDUZA75

TIJGER76

LEEUEW77

OBALO OČESATI78

ZADNJI KLIC81

ŠIBJE82

ASTRE83

LANTERNICE84

BESEDA KI TO NI85

BENETKE86

Kristina Kočan: (Slovenya, 1981) Şair ve çevirmen. 2016 yılında Maribor Üniversitesi'nde çağdaş Amerikan şiiri üzerine doktorasını tamamladı. Dört şiir kitabı yayımladı: Selišča, Šivje, Kolesa in Murve ve 2009 En İyi İlk Kitap Ödülü'ne aday gösterilen Šara. Son şiir kitabı Selišča ile 2022'de "En İyi Şiir Kitabı" dalında prestijli Veronika Ödülü'nü kazandı; ayrıca Jenko Ödülü ve Velenjica-čša nesmrtnosti ödülleri de aday gösterildi.

2019'da Divjad adlı öykü kitabını ve kendi şiirleri ile müzisyenlerle yaptığı kayıtları, Bojan Atanaskovič'in fotoğraf çalışmalarıyla birlikte içeren çoklu ortam kitabı s|prehod'u yayımladı. Yapıtları 10'dan fazla yabancı dile çevrildi, Europe in Poems: The Versopolis Anthology ve Other Words/Druge besede dahil olmak üzere pek çok uluslararası antolojide yer aldı.

2015'ten itibaren müzisyenlerle birlikte çalışmaya başladı; Sloven müzik grubu Brest için şarkı sözleri yazdı, bugüne dek iki albüm yayımlandı. Ayrıca şiirini tanınmış Sloven caz müzisyenleriyle birleştirdiği performans projelerine yoğunlaşmaktadır.

Kristina Kočan (Slovenia, 1981) is a poet and translator. In 2016 she received a Ph.D. in contemporary American poetry at the University of Maribor.

Her publications include four books of poetry: Selišča, Šivje, Kolesa in Murve, and Šara, which was nominated for the Best Debut Book Award in 2009. For her latest poetry collection Selišča, Kočan received the prestigious 2022 Veronika Prize for Best Book of Poetry and was also nominated for the Jenko Award and the Velenjica-čša nesmrtnosti Award.

In 2019 she published a collection of short stories Divjad, as well as a multimedia book s|prehod, containing her poems and recordings with musicians together with photography work of Bojan Atanaskovič. Her work has been translated into more than 10 foreign languages and anthologized in several international collections, including Europe in Poems: The Versopolis Anthology and Other Words/Druge besede.

In 2015 she began working with musicians, writing lyrics for the Slovenian band Brest, which has so far released two albums. In addition, she dedicates herself to performance projects, combining her poetry with the work of renowned Slovenian jazz musicians.

Kristina Kočan (Slovenija, 1981), pesnica in prevajalka, je avtorica štirih pesniških zbirk: selišča (2021), šivje (2018), Kolesa in murve (2014) in Šara (2008), ki je bila nominirana za najboljši prvenec leta. Konec leta 2018 je izšla večmedijska knjiga s|prehod, ki vključuje izbor njene poezije, avdio posnetke z njeno uglasbeno poezijo in fotografije Bojana Atanaskoviča. Leta 2019 je pri založbi Litera izšel njen kratkoprozni prvenec Divjad. Njena poezija je prevedena v več kot deset tujih jezikov in vključena v številne mednarodne antologije, med drugim Europe in Poems: The Versopolis Anthology in Other Words/Druge besede. V svojem prevajalskem delu se pretežno osredotoča na ameriške avtorje. Kot besedilopiska sodeluje z zasedbo Brest, s katero so izdali že dvaodmevna albuma.

TORTU

KUŞ DİNLEYİCİSİ

ilk kez bir evde görmüyorum onları
sadece seslerini duyuyorum
leş kargaları saksâğanlar serçeler
kara başlı yarasaların titremesi
martılar sumrular güvercinler
ispinoz, gece boyu gürültüyle uçan
kuğuların, şafak vakti sessizce süzülmesi
aşıkların ayak izlerini
hafifçe dolduran kar,
açık pencereden gelen
soğuk hafifçe dokunuyor
yarısı açıkta kalan bedene
cebinden buhar çıkarıyor
beyaz bir tüy

Çeviren: Selahattin Yolgiden

VAHŞİ DOĞAYI YA DA TAMALPAIS'İMİ DENEYİMLEMEK

şu anda
döngüsel yolumu
tıpkı Snyder'inki gibi buluyorum
yılda dört defa
saat yönünde
sessizce bir daire çizerek
düşünceler ve kahkahalarla
bir mantrayla yürüyorum
zamanda arınarak
benim dağımı bul
orada, burada,
onun Tamalpais'i vardı
sekoyaları, douglas göknarları
defne fidanları

seç
Pohorje mi, Peca mı?
kediotu ladini
dağ çamı
yalnız fırtına ağaları
bin yıllık kayanın üzerinde
gökkuşağı damlalarına karışıyor
bu ışık
yolun üzerindeki deniz feneri
şiiirin hedefi
ormanın dili
huzur.

Çeviren: Selahattin Yolgiden

İNGİLTERE

bu yaz, yaz değil;
ingiltere, dağlardayız
karanlık fırtınalarda
ya öfkelenecek gökyüzü
ya da dolup taşıcak yıldızlarla
şezlonglarımız çimende
kayan yıldızlar gözlerimizde
dağ evlerinde
geç saatlere kadar yanıyor ışıklar
ev sahipleri masada uyukluyor
otlaklardan gelen
çan sesleri ineklerin
tepelerden yankılanıyor
bir ninni gibi
yatmaya hazırlanırken
pencereleri
ardına kadar açıyorum
gece rüzgârı esiyor
içimize işliyor
sıcak öğleden sonraları
serinletiyor

biz sevgiyle dolup taşarken
aynı zamanda yamalayıp
örtüyor bizi perdeler
bir gözümle
vadideki sise bakıyorum
diğer gözümle beşikteki çocuğa
uzanmış yatıyor
huzur içinde uyuyoruz
İngiltere’de yıldızlarla
ya da yıldızsız

Çeviren: Selahattin Yolgiden

GÖÇLER

kara kavakların gövdelerinden
ayrıldı sarı yapraklar
başka bir yere göç ettiler
göçmen kuşlar gibiyiz
topraklardan insanlardan
kendi yolumuzdan
tek sığınak
sürekli hareket etmek
sadece geri döneceğimize dair bir söz
kurtulur muyuz
henüz ayrılmadan önce
uykuyla
uyanıklık arasında
altımızda
çiçek açıyor nehirler
yaprakların renginde
bizi ısıtıyor
sarımsı güneş
avcumuzda bir ötleğenin
ya da bir cırcır böceğinin
ağırlığının hatırası

Çeviren: Selahattin Yolgiden

OVA BOYUNCA BRONZ RENGİ

karanlık bir perde gibi yükseliyor
göğün siyahi çarkı
hiçbir şeyin ardına gizlenmeyen
metalik parıltıları
çılınca savruluyor rüzgârda
kasırğa bir sanrıyı
tüyden yapılma bir dantelle sarıyor
çalınan ya da kullanılan
veya ödünç alınan bir şarkıyla
hayalette benzer bir beden
anında sessizliğe bürünebilir
yağmacı bir gürültüyle vızıldayan böcekler
üzümlerin üzerinde, son ahududular
bronz rengi ovaya yayılırken
mısır sapları direniyor hâlâ
sipsivri kuleler gibi koçanları
yakında ve uzaklarda
kavakların altında sallanıyor

bir milyonerin planının bir parçası olarak
eski dünyadan yeni dünyaya
melodileri eşliğinde tırpanların
tüm Amerika'yı kuşlarla doldurmak için
1890'daki Shakespeare'den kalan
seksen çift sığircık
ne yaptılar Central Park'ta
nerede barındılar
hangi ağaca yuva yaptılar
nasıl dalgalar yarattılar
kuğurdamalarıyla
hangi güneşi gördüler
onlar için de saçıldı mı bronz ışık?

Çeviren: Selahattin Yolgiden

LEYLEKLER

yavaşça kuruyup dökülüyor
kiraz ağacının yaprakları
aceleyle
yanan güneşe doğru
vakitsiz don korkusuyla
kavurucu gecelerde
yavaşça akar kan
yuvalarına sadık
sessiz planörler
toplanmaya başlar
sürüler halinde
evimizin yanındaki
eski yuvanın üzerinde
hamile kaldığımda
rahat bir beşik yaptılar bana
dallardan, yosunlardan ve likenlerden

şimdi bir ısıruk izi var
ođlumun boynunda
onu uzun süre taşıyan
senin ısıruk izin
benimle birlikte geç saatlerine kadar
bekleyerek gecenin
gündüzler bize yaklaşırken
hevesle sarıyoruz birbirimizi
diđerimizin
dönüşünü
bekleyerek

Çeviren: Selahattin Yolgiden

KIRLANGIÇLAR

deniz uzanıyor orada
uçsuz bucaksız bir ayna tapınağı
üzerinde durduğumuz
barajdan uzakta
rüzgârın uğultusunu arayan
gemi direkleri
zar zor görünen adalara doğru
garip dillerde şiirler fısıldıyoruz
birbirimizin kulağına
üstümüzde
kısa çimli sulak alanların
soğuk kıyı kuşları
peşini bırakmadan
ay ışığına güvenerek
böceklerin dolaştığı geceler
daimi olanlara sadık tüneller
rüzgâr ve ölüm
mistik bir çılgılıkta
vatan hasreti daha derinlere itiyor

şimdi sise şimdi çimenlere
şimdi dalgalara şimdi
sakin denize
yakınlarda uzanan
bir anlık göz atarak
parıldayan yeşile
vücuduyla boğazıyla
siyah gözüyle
sıcaklığa doğru
bir pusula gibi

Çeviren: Selahattin Yolgiden

KAYAKÇI

ellerinde sandaletler, ayakları
kıvrımlı kum tepelerine teslim oluyor
rüzgârın üzerinde süzülüyor su kuşları
çözüyor havada dönen düşüncelerin karmaşasını
boğulurken unutulmuş bir melodide
aşka meyilliyiz
bir an için çömelmiş
birbirimizi kaybetmiş
hayalet denilemeyecek bir adada
yüzyıllardır güneye ve doğuya doğru
yol alan bir kadırga
deniz fenerinden direkleri
çimenleri yorgun ve ekşi
istiridye avcılarının
gagalarını dipteki çamura daldırdığı
gelgitin gizemli vahşi yaşamı
ortaya çıkardığı yerde
onları tekrar dindar yapmak için
akşamın gri ışığında

Çeviren: Selahattin Yolgiden

MEDUSA

göz kamaştıran bir toprak parçası
platin rengi sınırsız bir kumsal
çevresindeki kum tepelerinden
denize uzanan uzun bir yol
bu güzellik, bu serbestçe yüzen
medusa hareketi nabızla
sığ suyu bekleyen
gelgitle yükselmek için
akıntının onu sürüklemesi için
vahşi, yarı saydam bir dansçı
birbirlerine karşı, suya karşı
nazikçe çarpışmalarla
hafif kokular yayarak
uzaklara rüzgârla
esaretin cazibesinden uzak
o sakın ihtişamda
kafeste bir hayvan gibi, bir kelebek gibi
camın arkasında yakaladığı bir şey
dokunmaçlarında, onu yok eden
denizin sessizliğinde, kaçak bir
bulutun yansımasında
nazikçe çiçek açar
altın deniz börölcesi

Çeviren: Selahattin Yolgiden

KAPLAN

hiç kimsenin kucağındaki herkes
tonlarca yük fısıldar
karanlıktaki hiç kimsenin kulağına
uzakta dikmiş gözlerini
vızıldayan kadın sesleri
durgun havada okyanusun
sesi nedir
o karanlık ya da gök mavisi
Hudson'ın suyu soğuk
ibre kuzeyi gösteriyor, odun
olağanca ağırlığıyla çıtırdıyor
ateşte, ölü yağmur
kara dönüşüyor, sonra buza, sonra
kemiklere yakında duran
yabani hindiler
titreyen yıldızlar
bir yerlerde, umuduyla aydınlatmanın
bir kışı daha atlatmanın

Çeviren: Cenk Kolçak

ASLAN

terk etmek sabah ayınınin sığınağını
kırmızı tuğlalı kilisedeki korodan yükselen
o sessiz seslerin yankısını
yelken açmak çamurlu denize
daha dün akşam yemeği için
içinden ringa balığı çektikleri
eski enkazlardan sağ çıkmak
doğrusu yelken açmadan hemen önce
pruvada tropiklerin yıldızlarıyla bekler biber
baharat adalarında o keskin rayiha
Bengal, vahşice yanan kumaşların çiçek dürbünü
kadife çiçeği sarhoş ederken
evin solmakta olan hatırasını
ancak Ganj'ın kahverengiliğinde
tarçın ten, sıcak göğüsler, o kafes
içinde açık bir aslanla

Çeviren: Cenk Kolçak

SAHİLİ TARAMAK

her gün yönlendirmek
ağır aksak adımları
dosdoğru o uçsuz bucaksız
sahile, mesafenin ötesi
sadece adımlarda değil
ansızın düşüncelerdedir
fethetmek, dinlemek
kuzeyin kuşlarını, rüzgârlarını
kırıştırmak yüzü
sahili taramak
buruşan ellerle
eşelemek kumu
aramak ve bulmak yeni-eskiyi
şişme bir bebek, ahşap bir takunya,
tekerlek, şamandıralar
balıkçı kasaları, kasklar
ayakkabılar, persil, çizmeler
küpe, sigara paketleri
yırtık ağlar, ıstakoz tuzakları,
halatlar
sonsuz dek aramak
bulmak, ama
fazlasını değil
içinde yüzlerce mesaj olan
çeşitli şişeleri

ara beni, diyerek bırakılan
telefon numaraları dahil
çoęu bir çocuk eliyle
yazılmış
büyük bir umutla
beyaz gecelerde bir adresin verildięi yere
cevap yazmak
titrek parmaklarla:
mektubun
uzak bir diyara ulaştı
tam da buraya kadar
asla sahip olmamak
sadece aramak
insanlarla tanışmak
orada olmaksızın
sadece adalarda değil
her yerde karaya vurur her şey
sadece ne zaman ve nerede
değil medcezirden sonra, daha önce
kendinden geçmiş halde yürümek
günün buluntularıyla eve doğru
gecenin ve yeni bir sabahın içine
ve sürdürmek aramayı

Çeviren: Cenk Kolçak

SON ÇAĞRI

sabahın erkeninde, gölgelerde
mavilikte ağaçları kovalayan
bir saksağan tüyü;
bütün aşk şiirlerim
okumayan birinedir
avda bekleyen, yuvarlanan toprak parçasında
kayalık yamaçta
dişi geyiğin son çağrısında
tepemde titreyen
kerkenezin gagasında
o tam karşıma gelip durduğunda
alakarga çiftleri uçuverir
ormana doğru, görürüm
kahverengi kuş sürüleriyle
iner bulutlar kirpiklerine
güz fundalığının
üzerinden atılan o sağlam adımda
diller tek bir şeyi söyler içimde

Çeviren: Cenk Kolçak

ÇALILIK

ayakkabıların altında kar gıcirtısı
geride kalan
sıcacık kulübe, ateş
yavaş yavaş sönmekte
iç çekişlerin tokluğu
nemli bedenlerin sürtünüşü
durgun bir ikindi vakti
sisin içinde için için yanan
zarif adımlı geyikler çalılıkta
birbirine karışmış izler, parmaklar
sıcak dillerdeki sözcükleri
tutuşturan alevler
yalnızca kış filizlenir
anında yutulan
öpücüklerle
ilerideki yolda

Çeviren: Cenk Kolçak

YILDIZPATLARI

bunaltıcı
günbatımında
yıldızpatları
ısrarcıdır hâlâ
turuncu kuyruklu
sinek kuşu
tepede akın akın
küçük, taze böcekleri
kaparken havada
her şey karışır
yeşile, kahverengiye
yalnızca yıldızpatları
parlayıp durur
renk cümbüşünün
sımsıkı dansıyla
unutulmamak için
kuşlarca
kış boyunca

Çeviren: Cenk Kolçak

KÜÇÜK FENERLER

yakılıyorlar
usulca mırıldanıyorum
bir zamanlar Apalaş Dağları'nda
duyduğum
kadim bir Kızılderili şarkısını
bırak uçsunlar
o uykuya dalmadan önce
küçük ışıklar
küçük mumlar
küçük fenerler
yakılır
işte o zaman çöker gece
oğlum
kiraz ağacında
toplanan kuşları
sayarak uyur
yüzünde
bütün bir günün
yaz gölgeleri
ceplerimdeki oyuncakları dökerim
bir ışık olayım diye beklerken onu
parıldayan sabahta

Çeviren: Cenk Kolçak

OLMAYAN SÖZCÜK

ve sonra yeni bir dönemeç
yılın kuşu oluverir
başparmak kadar bir yarasa
bütün tüfekçikuşlarını, papağanları
su çulluklarını, albatrosları alt ederek
ne zaman yazmıştım
yarasaların kuş olduğunu
sonra bir kalp kırıklığı
çünkü içimdeki
o sonsuz yūgen değillerdi
olmayan bir sözcük
tıpkı suskun sulara
dalıp gitmek gibi
güneye dönen, olmayan
çiçekli yapraklarıyla yüzen
hüzünlü gövdelerine doğru çamların
meşe gölgelerinin derinliklerine
kanatlarında kar sesi taşımayan kuşlar
uzar gider bilinmezlik

Çeviren: Cenk Kolçak

VENEDİK

kimin bu taşlar
labirent yollar
her şeyi kendi içine batırıp
ait olduğu yere geri götüren
bu kıyısız pus
yalnızca göz oyalanır
yalnızca ay eşlik eder ona
uykulu kanalların
titreyen sularında
dantel gibi çırpınarak
nerede bulduysan kendini
orada kaybedeceksin yeniden
burada, zamanın yurdunda
akın eden kalabalıkların tuzuyla aşınmış
o yorgun cephelerin ardına
sığınırken
bazilikaların mezarların arasında
önceki adımların
mermer suskunluğunda
köprüler bir an için

nemli bir ürperti
uyandırır kemiklerinde
öyle büyük bir karanlık ki
ardında tek bir güneş
doğacak
tüm güzelliğiyle

Çeviren: Cenk Kolçak

SETTLINGS

BIRD LISTENER

the first time in a home where
I do not see them only hear them
hooded crows magpie sparrows
the trembling of bats black-headed
gulls terns doves
chaffinch a noisy overflight
in the night towards morning
of swans falls silent
in lover's footsteps
smother light snow
through the open window
coldness lightly touches
the half uncovered body
steam chirruping from it
in his pocket
a white feather

Translated by David Limon

PRACTISE THE WILD OR MY TAMALPAIS

in the moment
find my circular path
like Snyder's
four times a year
clockwise
circle in silence
walk in a mantra
of thoughts and laughter
purify in time
find my
mountain here there
he had Tamalpais
sequoias Douglas firs
sweet bay bushes

choose
the Pohorje or Peca
valerian spruce
mountain pine
solitary storm trees
absorbed into rainbow
drops on millennial
stone step into
the luminosity that is
the lighthouse on the path which is
the goal for the poem which is
language in the wood which is
tranquillity

Translated by David Limon

ENGLAND

this summer is not summer
it is england we are in
the mountains
in the darkness storms
will rage or the sky
will be too full of stars
on the lawn our deckchairs
in our eyes shooting stars
at the high mountain homesteads
lights shine late
the owners doze
at the table from the pastures
cow bells
resonate from the hills
like a lullaby when
we get ready
for bed I open windows
wide a night breeze blows

enters us
cools from the warm
afternoon when we are bursting
at the seams with love
at the same time patches us
veils roll
from our house
into the valley I look
with one eye into the mist
with the other at the child in the crib
lying all splayed out
we sleep peacefully
in england with the stars
or without

Translated by David Limon

MIGRATIONS

from the black trunks of poplars
yellow leaves moved
away resettling
migratory birds we are
from lands from people
from ourselves the path
is the only refuge
is moving always
just a promise to
return are we saved by
leaving already before
leaving between
being asleep and
being awake
beneath us
rivers blossom
in the color of the leaves
the tawny sun
keeping us warm
the memory of the weight
of a warbler in the palm
or a cricket

Translated by Helena Fošnjar

BRONZE ACROSS THE PLAIN

like a dark curtain ascends
the heavenly wheel of blackish
their metallic glint
from nothing obscuring all beneath
careening wildly in the wind
the cyclone wraps a thought
in a lace of feathers a spectral
body with a song stolen or
used or borrowed
that can instantly fall silent
buzzers with predatory clamour
upon the grapes the last raspberries
as bronze spills across
the plain the cornstalks still resist
the heft of cobs jutting steeples
ring near and far
poplars swaying under
a shifting fluttering membrane
accompanied by melodies

of scythes from the old-world into the new
as part of one millionaire's plan
to populate America with all the birds
from Shakespeare in 1890
eighty pairs of starlings
in Central Park whatever did they
glimpse wherever did they shelter
what tree did cavity nesters
perch on how did they create a wave
for their murmuration what sun
did they see did bronze
light spill out for them

Translated by Jernej Županič

STORKS

the leaves of the cherry tree
shrivel slowly shedding
they are rushed towards
the blazing sun
by early fears of frost
in scorching nights
the blood flows slowly
faithful to their nesting place
the silent gliders
have started
to gather in flocks above
the old nest
by our house
as I became pregnant
they made
a comfortable crib
brought branches
moss and lichen

now my son
has a bite mark on his nape
from you who had carried him
for so long clacking
your bills and waiting
with me for late
dusk approaches us
freshly we wrap ourselves
in one another
anticipating
return

Translated by Jernej Županič

LAPWINGS

there lies the sea
a vast mirror sanctuary
far away from the dam
on which we stand
masts in search of
feathers wind rushing
to islands barely visible
next to which we whisper
poems in strange tongues
in each other's ears
above which coastal birds of cold
of wetlands of short grass
keep chasing
reliant on moonlit
nights swarming with insect
tunnels faithful to the constant
companions wind and death
in a mystic shriek
homesickness pushes deeper

now to the fog now to the grass
now to the waves now
to the calm sea
lies nearby
for a fleeting glance
at the shininggreen
with the body with the throat
with the black eye
like with a compass
towards warmth

Translated by Helena Fošnjar

SKIER

sandals in the hands feet
giving in to dunes in circles
waterbirds soaring over wind
loosening the tangle of thoughts swirling
stopping the flying in the air a thrust
drowning out in a forgotten melody
we are leaning into love
for a moment squatting
with one another lost
island not to say phantom
is a galley sailing for centuries
southbound and eastbound
its masts lighthouses
its grass a caressing graze
for the tired and tart
oystercatchers dipping
their beaks into the silty bottom
where the tide unveils
the mysterious wildlife to
make them pious again
in the grey evening light

Translated by Helena Fošnjar

MEDUSA

a shimmering little piece of earth
a boundless beach like platinum
a long way to the sea
from the surrounding dunes
it is beauty it is a free-floating
medusa movement with pulse
waiting in the shallow water
to rise with the tide
for the current to carry it out
a wild translucent dancer
one against the other against the water
with gentle collisions
sending faint scents
far away on the winds
no charm in captivity
in that serene splendor
like a beast in a cage like a butterfly
behind glass what is caught
in its tentacles destroys it
smuggled in the silence of the sea
in the reflection of a cloud
golden samphire gently blossoms

Translated by Erica Johnson Debeljak

TIJGER

everyone in the embrace of no one
the burden in tons whisper
in the ear of no one into darkness
staring eyes in the distance
fizzling female voices
what is the sound
of the ocean in still air
it is dark or azure
the water of Hudson cold
needle pointing north wood
crackling full weight
in the fire the dead rain
into snow then ice then
bones remaining close
wild turkeys
tremoring stars are
somewhere in the hope of
clearing up of surviving
another winter

Translated by Helena Fošnjar

LEEUEW

to leave the shelter of the morning mass
of the redbrick church the echo of
soundless voices from the choir to sail
into the muddy sea from which
only yesterday they were pulling herrings
for dinner to survive old wreckage
before truly setting sail with the stars
of the tropics on the fore pepper awaits
pungency on the spice islands Bengal
the wildly burning kaleidoscope of fabric
marigold intoxicating a fading memory
of home only in the brown of the Ganges
cinnamon skin warm breasts the cage
with a lion open

Translated by Helena Fošnjar

TO COMB THE COAST

every day to guide
sluggish feet
straight to the wide
coast beyond distance
is not in steps merely
in thoughts suddenly
to conquer to listen
to northern birds winds
to furrow the face
to comb the coast
with aging hands
to dig in the sand
to seek and find the new-old
an inflatable doll a wooden
clog a wheel buoys
fishing boxes helmets
shoes persil boots
an earring cigarette packs
torn nets lobster
traps ropes
for infinity to seek
find not so much
to have various
bottles inside
hundreds of messages

including
call me with a
phone number
most of them written
in a child's hand
with utmost hope
where an address is given in white
nights to write back with
tremulous fingers
your letter
has arrived in a faraway
land all the way here
never to have
only to seek
to meet people
without them being there
not only on islands
everything washes up everywhere
only when and where
not after high tide but earlier
to march in a trance
homeward with the day's finds
into the night and into a new
morning and keep on seeking

Translated by Nada Grošelj

last call
in early morning in the shadows
chasing trees in blue
magpie feather all of
my love poems
are for one who doesn't read
waiting in prey in a rolling clod
on the scree in the last
call of the doe in the beak
of the kestrel trembling
above me when he
is in front of me
pairs of jays take flight
into the forest I see
flocks of brown birds
clouds descend
on his eyelashes
tongues speak only
one thing in me
in the firm step over
the fall heather
Translated by Erica Johnson Debeljak

BRUSHWOOD

crunching snow under shoes
falling behind is
the warm hut the fire
is slowly dying
satiety of sighs
rubbing of moist bodies
on a still afternoon
in the murk smouldering soft-stepping
deer in the brushwood
entwined tracks fingers
flames which spark off
words on warm tongues
only winter sprouts
instantly swallowed
by kisses
on the way ahead

Translated by Nada Grošelj

ASTERS

in the sultry
waning day
asters
persist
flycatchers
orange-tailed
swarming above
in the air snatching
small warm bugs
all is blending
in green and brown
only asters
in their rigid dance
of bright colours
are shining through
not to be forgotten
by birds
over winter

Translated by Nada Grošelj

LITTLE LANTERNS

they are being lit
I slowly murmur
an ancient Indian
song that I
once heard
in the Appalachians
let them fly
before he falls asleep
little lights
little candles
little lanterns
are lit
that is when night falls
my son sleeps
counting the birds
that gathered
on the cherry tree
on his face
the summer shadows
of the whole day
I empty my pockets of toys
to be light when waiting for him
in the gleaming morning

Translated by Erica Johnson Debeljak

THE WORD THAT ISN'T

and then a new turn
bird of the year becomes
a thumb-sized bat
defeating all riflemen
parrots snipes albatrosses
when did I write
that bats were
birds then heartbreak
because they weren't the eternal
yūgen inside me a word
that isn't like gazing
into silent water turning
towards the south floating its
flowering foliage that isn't
into the deep of gloomy
trunks of pines shades
of oaks birds without voices
of snow on their wings
the mysterious extends

Translated by Jernej Županič

VENICE

whose are the stones
the labyrinthine paths
the shoreless haze
sinking into itself everything
back to where it belongs
only the eye plays up
only the moon accompanies it
at somnolent canals
with shivering water
flapping like lace
where you found yourself before
you will lose yourself again
in the here in the abode of time
taking shelter
behind crumbling fronts
eaten away by salt
by days of swarming multitudes

among basilicas tombs
marble muteness
of preceding steps
the bridges fleetingly
a damp chill
flutters in your bones
such a great darkness
behind it a single sun
that will rise
and all the beauty

Translated by Jernej Županič

SELIŠČA

POSLUŠALKA PTIC

prvič v domu kjer jih
ne vidim le slišim
sive vrane srako vrabca
trepet netopirjev rečne
galebe čigro grlice
ščinkavca glasen prelet
sredi noči proti jutru
labodov umolkne
v ljubimčevih korakih
zaduši lahen sneg
skozi odprto okno
mraz oplazi
napol razkrito telo
z njega para v žgoletu
v njegovem žepu
belo pero

VADITI DIVJINO ALI MOJ TAMALPAIS

v trenutju
najti svojo
krožno pot
tako Snyderjevo
štirikrat letno
v smeri ure
krožiti v tišini
hoditi v mantri
misli in smeha
prečistiti v času
najti svojo
goro tukaj tam
je imel Tamalpais
sekvoje duglazije
grme lovorja

izbrati
Pohorje ali Peco
baldrijan
smreke ruševje
viharnike
se v mavrične kapljice
zliti na tisočletno
kamenje stopiti
v svetlino ki je
svetilnik na poti ki je
cilj za pesem ki je
jezik v gozdu ki je
mirnodušje

ANGLIJA

to poletje ni poletje
je anglija smo
v planinah se bodo
v temo razdivjale
nevihte ali bo nebo
prepolno zvezd
na travi najina ležalnika
v očeh utrinki
na visokih kmetijah
dolgo brlijo luči
gospodarji dremajo
za mizo s pašnikov
kravji zvonci
se razlegajo s hribov
kot uspavanka ko
se še midva odpravljava
spat odpiram okna
na stežaj zaveje nočnik
vstopi v nas
ohladi od toplega
popoldneva ko pokamo
po šivih od ljubezni

nas hkrati takoj zakrpajo
koprene se valijo
od naše hiše
v dolino gledam
z enim očesom v meglico
z drugim otroka v posteljici
ves razkrečen leži
tudi midva mirno spiva
v angliji z zvezdami
ali brez

SELITVE

s črnih debel topolov
se je odselilo rumeno
listje naselilo je
ptice selivke smo
iz pokrajin iz ljudi
iz samih sebe pot
je edino zatočišče
je selitev vedno
res obljuba za
povratak nas reši
odhod že pred
odhodom med
spanjem in
budnostjo
pod nami
cvetejo reke
v barvi listja
zamolklo sonce
nas greje
spomin na težo
trstnice v dlani
ali pa murna

BRON ČEZ RAVNICO

kot temna zavesa se dvigne
nebesno kolo črnjavih
njih kovinskolesketavih peg
iz nič zasenči vse pod sabo
v vetru se ziblje divje
ciklon povije misel
v čipko iz perja prividno
telo s pesmijo ukradeno ali
rabljeno ali sposojeno
ki lahko v hipu obmolkne
žužnjači v roparskem rjojenju
nad grozdje poslednje maline
kadar se vlije bron čez
ravnico koruza še kljubuje
pod težo storžev zvonijo
štrleči zvoniki od blizu in dlje
se pozibavajo topoli pod
spreminjavo prhutajočo membrano

jih v ušesu spremljajo napevi
kos iz stare celine v novi svet
kot del milijonarjevega načrta
da naseli v Ameriki vse ptice
iz Shakespearja leta 1890
osemdeset parov škorcev
v Centralni park le kaj so
ugledali kam se zatekli
na katero drevo sedli
duplarji kako ustvarili val
za svojo jato kakšno sonce
videli se je za njih
razlila bronasta svetloba

ŠTORKLJE

se domači češnji listje
ožge počasi odpada
poganja njih proti
razbeljenemu soncu
prvi strah pred slano
v žarnih nočeh se
kri pretaka počasneje
vdane gnezdišču
neme jadralko
so se začele
v jatah zbirati nad
starim gnezdrom
v bližini naše hiše
ko sem zanosila
so pripravljale
mehko zibelko
prinašale veje
in mah in lišaje

zdaj ima moj sin
na zatilju ugriz
vas ki ste mi ga nosile
tako dolgo klopotala
s kljuni in z mano
čakale pozni
mrak se nam pritakne
sveže se zavijamo
druga v drugo
z mislimi
na povrat

PRIBE

tam daleč leži morje
širno zrcalno pribežališče
tam daleč od nasipa
na katerem stojimo
jambori v iskanju
peres vleče veter
na komaj vidne otoke
ob katerem šepetamo
pesmi v neznanih jezikih
drug drugemu na uho
nad katerim se lovijo
obalne ptice mraza
mokrišč nizkih trav
odvisne od mesečinskih
noči polnih žuželčjih
rovov zveste stalnima
sopotnikoma vetru in smrti
v mističnem kriku
domotožje pritiska globlje

zdaj v meglo zdaj v trave
zdaj v valove zdaj
v mirno morje
leži tukaj blizu
za bežen pogled
na sijočezeleno
s telesom z grlom
s črnim očesom
kot s kompasom
proti toploti

SKIER

sandali v dlaneh stopala
se vdajajo sipinam v krogih
preletavajo vodne ptice veter
rahlja klobčič misli vrtinči
ustavlja leteče v zraku sunek
preglaša v pozabljeni melodiji
se naslanjamo v ljubezen
za trenutek skvotamo
drug z drugim izgubljeni
otok če ne kar fantomski
je galeja ki stoletja pluje
proti jugu in proti vzhodu
njena jambora svetilnika
njegove trave božališča
za utrujene in trpke
školjkarice namakajo
kljune v muljasto dno
kjer bibavica razkrije
skrivnostni živelj da
postanejo spet pobožne
v večerni sivi luči

MEDUZA

lesketavi košček zemlje
prostrana plaža kot platina
daleč je do morja
od sipin naokoli
je lepota je prostolebdeča
meduza premik z utripi
v nizkih vodah čaka
da naraste s plimo
da jo ponese s tokom
divja prosojna plesalka
ena ob drugo in ob vodo
z mehкими trki
da nese čim dlje
blage vonjave v vetrovih
brez čara v ujetosti
v krasoti ki pomirja
kot zver v kletki kot metulj
za steklom kar se ujame
v njene lase jo uniči
v tihoti morja tihotapna
v odsevu oblaka osočnik
v nežnem razcvetu

TIJGER

vsak v objemu nikogar
breme v tonah šepet
v ušesu nikogar v temo
strmeče oči v daljavi
žužnjanje ženskih
glasov kako zveni
voda oceana v brezvetrju
temna je ali pa azurna
voda Hudsona hladna
igla proti severu les
v prasketu vsa teža
v ognju mrtvi dež
v sneg potem led nato
kosti ostajajo blizu
divji purani
trepetlikajo zvezde so
nekje v upanju da se
zjasni da se prečaka
še ena zima

LEE UW

zapustiti zavetje jutranje maše
rdečeopečnate cerkve odzven
neslišnih glasov s kora zapluti
v blatno morje iz katerega so
še včeraj vlekli slanike
za večerjo preživeti stare razbitine
pred pravim izplutjem z zvezdami
tropov na premcu poper čaka
ostrina na otokih začimb Bengalija
divježareči kalejdoskop tkanin
ognjič omamlja bežen spomin
na dom le v rjavini Gangesa
cimet kože tople prsi kletka
z levom odprta

OBALO OČESATI

vsak dan peljati
počasne noge
naravnost na širo
obalo onkraj razdalje
ni v korakih samo
v mislih tisto mahoma
premagati severnim
pticam prisluhniti vetru
obraz razbrazdati
obalo očesati
s starikavimi rokami
grebsti v pesku
iskati najti novostaro
napihljivo lutko leseno
coklo kolo boje
ribiške škatle čelade
čevlje persil škornje
uhan zavojčke cigaret
raztrgane mreže pasti
za jastoge vrvi
za neskončnost iskati
najti ne toliko
imeti raznorazne
steklenice v njih
na stotine sporočil

med drugim
pokliči me s pripisom
telefonske številke
največ takšnih
z otroško pisavo

s skrajnim upanjem
kjer je naslov v belih
večerih s tresočimi
prsti pisati nazaj
tvoje pismo
je prispelo vse v daljno
deželo do sem
nikoli ne imeti
ampak le iskati
srečati ljudi
ne da so
ne le na otokih
vsepovsod vse naplavi
samo kdaj in kje
ne po plimi ampak prej
zamaknjeno proti domu
koračiti z najdbami
dneva v noč in v novo
jutro priti in naprej iskati

ZADNJI KLIC

v preranem jutru v sencah
preganja drevje v modrem
perju srake vse moje
ljubezenske pesmi
so za njega ki ne bere
preže v kotaljenju grude
na melišču v zadnjem
klicu košute v kljunu
postovke ki trepeče
nad mano ko je on
pred mano vzleta
v gozdu nekaj parov
šoj jaz vidim
jate rjavih ptic
na njegove trepalnice
se spuščajo oblaki
v meni govorijo
jeziki le eno
v trdnem koraku po
jesenski vresi

ŠIBJE

čevlji škripljejo v snegu
se nama oddaljuje
ogreta koča ogenj
pravkar počasi ugaša
nasičenost vzdihljajev
drgnjenje vlažnih teles
v nemem popoldnevu
v temoti tli tiholazna
divjad med šibjem
preplet gazi prstov
plamenov ki zanetijo
besede na toplih jezikih
še le zimski brsti
nemudoma pogoltnjene
od poljubov
na poti proč

ASTRE

v sopari
poznega dneva
astre
vztrajajo
šmarnice
z oranžnimi repi
rojijo nad njimi
v zraku lovijo
tople hroščke
vse se meša
v zeleni in rjavi
le astre
v togem plesu
živih barv
sijejo skozinskoz
da jih ptice
čez zimo
ne pozabijo

LANTERNICE

prižigajo se
mudljivo mrmram
starodavno indijansko
rimanko sem jo
nekoč slišala
v Apalačih
naj letijo
zanj se prižgejo
preden zaspi
majhne lučke
majhne svečke
lanternice
takrat se zgrne noč
moj sin spi ptice
šteje ves dan
so se zbirale
na češnji na
njegovem obrazu
še vedno poletne sence
celega dneva
igrač praznim žepe
da ga lahka pričakam
v bleščavem jutru

BESEDA KI TO NI

potem novo se obrne
ptica leta postane
netopir majhen za palec
premaga vse puškarje
papige kljunače albatrose
kdaj sem že napisala
da so netopirji
ptice potem žalost
ker to niso ta večni
yūgen v meni beseda
ki to ni kot strmenje
v tiho vodo se ravna
proti jugu plove njeno
cvetoče listje ki to ni
v globočavo temnih
debel borov sence
hrastov ptice brez glasu
snega na njenih krilih
sega vse tajinstveno

BENETKE

čigavi so kamni
blodnjaške sledi
brezbrežno meglovje
se v sebi pogrezne vse
nazaj na svoje mesto
le oko vzigra
le luna ga spremlja
ob dremotnih kanalih
v njih voda vztrepeče
čipkasto zaplapola
kjer si se že znašel
spet se izgubiš
v tukaj kjer biva čas
se je zavlekel
pod skrhana pročelja
od soli zgrizena
od dneva črnih čet
med bazilikami grobnicami
marmorjem nemoto

preteklih korakov
mostovi minljivo
ti vlažna mrzlota
zaplahuta v kosti
je tako velika tema
za njo le eno sonce
ki bo vzšlo
in vsa lepota